

[26th September 1961]

IV. GOVERNMENT BILLS.

THE MADRAS LAND REFORMS (FIXATION OF CEILING ON LAND) BILL, 1960 (L.A. BILL 8 OF 1960) AS AMENDED BY THE JOINT SELECT COMMITTEE—*cont.*

Clause 82

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That Clause 82 do stand part of the Bill .’

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move the following amendment.

In sub-clause (1) for the words ‘ two hundred rupees ’ substitute the words ‘ one thousand rupees ’.

The amendment was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER : The Clause and the amendment are before the House for discussion.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்த 82-வது பிரிவு,

“ Penalty for failure to furnish return ”

என்பதைப் பற்றியது. இதில் எனது திருத்தம்,

“ for the words ‘ two hundred rupees ’ substitute the words ‘ one thousand rupees ’.”

என்பது. 200 ரூபாய் என்று இருப்பதை 1,000 ரூபாய் என்று ஆக்க வேண்டுமென்பதுதான், எனது திருத்தம். இது எவ்வளவு முக்கியமென்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையில் 200 என்று போட்டிருந்தால், சுலபமாக 200 ரூபாய்தானே என்று தெரிந்தே செய்யக்கூடிய நிலை ஏற்படும். ஆகவே இதை 1,000 ரூபாய் என்று ஆக்க வேண்டுமென்பதுதான் எனது திருத்தம். இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI R. SRINIVASA IYER : ஸார் இந்த 82-வது கிளாஸ், உச்சவரம்பிற்கு மேற்பட்ட நிலம் சுவாதீனத்தில் உள்ள அல்லது சுவாதீனத்தில் வைத் திருப்பதாகக் கருதப்படுகிற ஒரு மனிதன் தான் கொடுக்க வேண்டிய ரிட்டர்ன் கொடுக்காவிட்டால் அபராதம் விதிக்கிற ஒரு விதி. இதில் இரண்டாவது பிரிவில் ஒரு தரம் அபராதம் போட்டு பின்னர் தினசரி அபராதம் 50 ரூபாய் வீதம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஐ.பி.ஸி. படி கிரிமினல் குற்றம் செய்ததற்காக ஏற்பட்ட தண்டனை அல்ல இது. ரிட்டர்ன் கொடுக்காவிட்டால், வேண்டுமென்று கொடுக்காவிட்டால், ஆதரைஸ்ட் ஆபீஸரிடம் ரிட்டர்ன் கொடுக்காவிட்டால் செக்ஷன் 8 படி அவர் விசாரித்து மறு நோட்டீஸ் கொடுத்து வேண்டியதை விசாரித்து பைனல் செட்டில் மெண்ட் செய்யலாம். ஒருவரின் உச்சவரம்பிற்கு மேற்பட்ட நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்போது தகுந்த விசாரணைக்கெல்லாம் ப்ரொவிஷன் இருக்கும்போது, இந்த 200 ரூபாய் அபராதம் என்று போடப்பட்டிருப்பதே வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று செலக்ட் கமிட்டியில் ஆலோசித்து 200 ரூபாய் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. பின்னால் தினசரி 50, 50 ரூபாய் அபராதம் என்றும் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த 200 ரூபாய் என்பதை 1,000 ரூபாயாக திருத்தி போடவேண்டிய அவசியமில்லை. அப்படி போடுவது நியாயமும் அல்ல.

26th September 1961]

* **SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** “ வில்புலி”, ஏதாவது வேண்டுமென்றே இம்மாதிரி செய்பவர்களுக்கு அபராதம் விதிக்க வேண்டியது அவசியம். கோதண்டராமன் அவர்கள் 200 ரூபாய் என்றிருப்பதை 1,000 ரூபாய் என்று ஆக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரை, அபராதம் இருக்கலாமேயொழிய 200 ரூபாய் அதிக மென்று கருதுபவர்களில் நானும் ஒருவன். பணிஷ்டமெண்ட் இருக்க வேண்டுமென்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ரூபாய் 1,000 என்று போட்டால் அது கஷ்டத்தை உண்டுபண்ணும். அதனால் அதிகம் பேர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இதில், விவரங்கள் கொடுக்கக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டவர்கள் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் மட்டுமல்ல. 8-வது பிரிவுப் படி, அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களைப் பார்த்தால் குத்தகை சாகுபடியாளர்களும் 5 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருந்தால், அவர்களும் கூட குறிப்பிட்ட தேதிக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இது, இதில் வராது என்பது என்று அபிப்பிராயம், நிலப் பிரபுக்கள் கொடுக்க வேண்டிய விவரங்களுக்கு மட்டும்தான் இது இருக்க வேண்டுமே தவிர, மற்றவர்கள் படிக்கத் தெரியாதவர்கள் விஷயம் தெரியாதவர்கள் இருக்கலாம். அப்பேர்ப்பட்டவர்கள், அதிகமாக இருக்கும் நிலங்களுக்கு விவரம் கொடுக்கத் தவறினால் அதிகமாகவுள்ள நிலத்தை விசாரணை இல்லாமலேயே எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையில் பெரிய நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு பெரிய வக்கீல்கள், பெரிய பட்டம் பெற்றவர்கள் இவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சாதாரண குடியானவர்களுக்கு யார் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எங்கேயாவது அவர்களுக்கு சங்கம் இருந்தால்தான் இந்த உதவியை அவர்கள் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அந்த முறையில் இந்த தண்டனையை சற்று உயர்த்தினால் உரிய காலத்தில் இதற்கான விவரங்களை கொடுப்பார்கள். இல்லாவிட்டால் இப்போதிருக்கிறபடி 200 ரூபாய் தானே என்று யோசித்து அலட்சியமாகத் தான் இருப்பார்கள். நாம் இயற்கையின் சட்டத்தை அலட்சியப்படுத்தக் கூடாது, ஆதலால் ஆபீஸர்களுக்கு அதிகமான அளவில் தொந்தரவு ஏற்படக் கூடாது என்கின்ற வகையில் தான் இந்தத் தண்டனை உயர்ந்திருக்கவேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தண்டனையையும் திடீரென்று எந்த நீதிபதியும் கொடுத்துவிடப் போவதில்லை. நன்றாக பரிசீலனை செய்து பின்னால்தான் இந்தத் தண்டனையை விதிப்பார்கள். ஆகவே தண்டனை சற்று உயர்ந்திருந்தால் தான் நம்முடைய சட்டத்திற்கு மரியாதை செய்வதற்கு வழியாக இருக்கும் என்பதைக் கூறிக் கனம் கோதண்டராமன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** 8-வது 9-வது பிரிவு பிரகாரம் ரிட்டின் கொடுக்காவிட்டால் தண்டனை கொடுக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றியது. ஒவ்வொருவரும் இந்தத் தண்டனையை இப்படி இருப்பது போதாது, இன்னும் 1,000 ரூபாய் அல்லது 2,000 ரூபாய் அல்லது 5,000 ரூபாய் என்றிருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டே இருக்கலாம். இந்தப் பிரிவு நிலச்சொந்தக்காரர்கள் ரிட்டின் கொடுப்பதைப்பற்றிதான். சாகுபடியாளர்களைப்பற்றி பின்னால் பார்த்துக்கொள்ளலாம். அதைப்பற்றி ஆலோசிக்க கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள்தான் துண்டித்தார்கள். இப்போது 200 ரூபாய் தண்டனை என்று சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் அதற்கு மேல் ஒவ்வொரு நாளுக்கு 50 ரூபாய் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப் பார்க்கும்போது இது ஒரு கடுமையான தண்டனை என்றே சொல்லலாம். இந்த 50 ரூபாயும் 10 என்று திருத்த வேண்டும் என்றும் வேறு சிலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வேறு விதமாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்போது 200 ரூபாய் என்று போட்டு அதற்கு மேல் நான் ஒன்றுக்கு 50 ரூபாய் என்று போட்டிருப்பதே போதுமானது.

The amendment of Sri V. K. Kothandaraman was put and lost.

[26th September 1961]

Clause 82 was put and carried.

Clauses 83 to 87 were put and carried.

Clause 88.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That Clause 88 do stand part of the Bill”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Sir, I move the following amendment—

In the clause, for the words “one year”, substitute the words, “not less than six months.”

The amendment was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER: The clause and the amendment are before the House for discussion.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: ஸார், இந்த 88-வது பிரிவு
“If any person cuts or causes to be cut, trees on the land, or removes or causes to be removed, any building, machinery constructed, erected or fixed on the land.” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் என்னவென்றால்

“In the clause, for the words “one year”, substitute the word, “not less than six months”.

என்பது. நாம் அனுபவத்தில் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம், பல மசோதாக்களில் ஒரு வருஷம் தண்டனை என்று சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் அதன் மூலம் ஒரு வாரம் கூட தண்டனை கொடுக்கப்படுவதில்லை. இந்த நிலைமையான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது ஒரு முக்கியமான பிரிவு என்பதையும் நாம் எண்ணிக்கொள்ளவேண்டும். இந்த மசோதா நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்திலேயே பல இடங்களில் மரங்களை எல்லாம் வெட்டி மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையும் நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். உதாரணமாக குடியிருப்பு மசோதா இன்னும் அமலுக்கு வரவில்லை என்று சொன்னாலுங்கூட, இவ்விதமான ஒரு மசோதா வரப்போகிறது என்று தெரிந்துகொள்ளுகின்ற நேரத்திலேயே பல இடங்களில் ஆயிரம் ரூபாய் பெருமான பல கட்டிடங்களை நிலச்சுவான் தார்கள் ரொடிகளை விட்டு இடித்து நிரலிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி நடந்து கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், மரங்களை வெட்டி மாற்றுகின்ற நேரத்தில், குறைந்தபட்சம் இதற்கு தண்டனை ஆறு மாதங்கள் என்றாவது இருக்கவேண்டும் என்று என் திருத்தத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். குறைந்தது ஆறு மாதங்கள் என்று இருந்தால்தான் சர்க்கார் கொண்டுவரக்கூடிய மசோதாவுக்கு ஒரு மதிப்பு இருக்கமுடியும். உள்ளே போய் கம்பி எண்ண வேண்டியிருக்கும் என்று நினைத்து ஒழுங்காக நடந்து கொள்வார்கள். இல்லையென்றால் ஒன்றோ அல்லது இரண்டு வாரம் உள்ளே இருக்க வேண்டியிருக்கும். அப்படி ஏதாவது வந்தாலும் நமது மந்திரிகள் இருக்கிறார்கள், ஏதாவது சிபாரிசு செய்து பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று இருந்து விடுவார்கள். ஆகவேதான் இந்தத் தண்டனையை குறைந்த அளவு 6 மாதம் இருக்கவேண்டும் என்று கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER: ஸார், இந்தத் திருத்தத்தைப்பற்றி சொல்லும்போது சிபாரிசு பண்ணி என்னவெல்லாமோ செய்து விடலாம் என்றெல்லாம் சொல்வது சரியல்ல. அது அவ்வளவு முறையானது என்று

26th September 1961] [Sri R. Srinivasa Iyer]

தெரியவில்லை. இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரை மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு இருக்கின்ற டிஸ்க்ரீஷனை குறைப்பது போல் ஆகும். இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் தண்டனை, சாதாரணமாக கல்கமோ அல்லது, களவோ செய்யக்கூடியவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் தண்டனை போன்றதல்ல. திருடனுக்குக் கூட "not exceeding six months" என்றுதான் பீனல் கோடில் தண்டனை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாக்ஸிமம் தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர எந்த ஆக்கிலும் மினிமம் இவ்வளவு இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதாக தெரியவில்லை. (குறுக்கீடு) எனக்குத் தெரிந்த மட்டில் இவ்வாறு எந்த ஆக்கிலும் சொல்லப்படவில்லை. இதைப் பூர்வ பண்ணுவதற்கும் நான் தயாராய் இருக்கிறேன். நிலச் சொந்தக் காரர்கள், குத்தகைதாரர்கள் இவர்களுக்கு எல்லாம் கோர்ட் கலைவது வரையிலும் தண்டனை என்று சொல்லி விட்டாலே அவர்களுடைய மானம் அந்த ஒரு நாள்மீது போய்விடும். இந்தத் திருத்தம் எதற்கு என்றே என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஏதாவது கால் ஐரூபாய் அரை ஐரூபாய் பெறுமான மரத்தை வெட்டிவிட்டால் கூட தண்டனை ஏற்படலாம். அதற்கெல்லாம் இவ்வளவு தண்டனை கொடுக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. அது மட்டுமல்ல, பக்கத்தில் ஏதாவது ஒடிந்து விழுந்து கிடந்த மரத்தை எடுத்துக்கொண்டு போனாலும் கூட, அதை கணக்குப்பிள்ளை ரிப்போர்ட் செய்து விட்டால் அதுவும் இந்தக் குற்றத்தின் கீழ் வந்துவிடும். சாதாரணமாகவே ஃபஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு இரண்டு வருடங்கள் தண்டனை 2,000 ரூபாய் வரையிலும் அபராதம் இவைகளை விதிக்க அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தில் தனியாக தண்டனை என்று சொல்லவேண்டியதில்லை. அதோடு இப்போதிருப்பதை இன்னும் அதிக மாக்கவேண்டும், அல்லது குறைந்த பட்சம் ஆறு மாதம் என்றிருக்க வேண்டும் என்று திருத்தத்தில் சொல்லியிருப்பது எந்த விதத்திலும் நியாயமில்லை, அநியாயமும் கூட என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு என்வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் தலைவர் அவர்களே இந்த 88-வது பிரிவு பார்ப்பதற்கு பயங்கரமாக இருக்கிறதேயொழிய இது வெறும் சோளக்காட்டு பொம்மைதான். இது நடைமுறைக்கு வருவதே கஷ்டம்—அந்த தண்டனை கூட. (கனம் ஸ்ரீ லி. சப்பிரமணியம் குறுக்கீடு) அதுவாக இரந்தாலும் காக்கா ஓடும். நிலப் பிரபுக்கள் காக்கா கூட்டம் இல்லை. இதிலே

"If any person, after the date of vesting in the Government of any land acquired under this Act and before the disposal of such land under this Act, cuts or causes to be cut, trees on the land, or removes or causes to be removed, any building, machinery, plant or apparatus, constructed, erected or fixed on the land."

"அப்பாரட்டஸ்" என்று இருக்கிறது. அதாவது இந்த நிலத்தை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு வெட்ட முயற்சி செய்தால்தான்; அல்லது வேறு யந்திரங்களோ, அதுவும் ஃபிக்ஸ் ஆகியிருப்பதைத்தான்; டிராக்டர் போன்றவர்களைக் குறிப்பிடவில்லை. முக்கியமாகப் பார்த்தால் கிணற்றில் இருக்கும் மோட்டார் பம்ப்செட்தான் இதில் வரக்கூடியது. மரத்தை வெட்டக் கூடாது என்பது சர்க்காருக்குச் சொந்தமான பிறகுதான். அதுவும் வெட்டுவதற்கு சலுகை இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படி? சர்க்காருக்குச் சொந்தமான பிறகு வெட்டக் கூடியவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை கொடுக்கவேண்டும் என்பது நண்பர் கோதண்டராமனின் நோக்கம். இதைவிட ஒரு படி முன்னே போகவேண்டுமென்பது என்னுடைய நோக்கம். பலர் இந்தச் சட்டத்தை எதிர்பார்த்தே மாங்கனியெல்லாம் வெட்டி நிலத்தை தயார் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். மிச்சம் இருந்தால் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டால் என்ன செய்யவது என்று எதை எதை நிலத்திலிருந்து சுரண்டலாம் என்று சுரண்டி வைத்திருக்கிறார்கள். இதை நான் மட்டும் சொல்லவில்லை, காங்கிரஸ் கட்சியைச்

[Sri M. Kalyanasundaram] [26th September 1961]

சேர்ந்த அங்கத்தினர்களை செலக் கமிட்டியில் சொல்லியிருக்கிறார்கள், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூட ஒரு சமயத்தில் கூறினார்கள், இதைத் தடுக்க என்ன செய்யலாம் என்று யோசிப்போம் என்று. பிறகு சட்டத்தில் இடம் இல்லை, இதனால் சிக்கல் உண்டாகும் என்று கூறினார்கள். இந்த மசோதா பிரசுரிக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து இல்லாவிட்டாலும் கூட இந்த மசோதா சட்ட சபையில் நிறைவேற்று தேதியிலிருந்து மரங்களை வெட்டக் கூடாது, யந்திரங்களை அப்புறப்படுத்தக்கூடாது என்ற முறையில் இந்தப் பிரிவு அமைந்திருக்க வேண்டியது அவசியம். அதற்குள்ள திருத்தங்களை நான் கொடுக்கவில்லை—நான் கொடுத்திருந்தாலும் ஒத்துக்கொள்ளப்போவதில்லை. ஒத்துக்கொள்வதாயிருந்தாலாவது கட்டப்பட்டு கொடுத்திருப்பேன். திருத்தம் கொடுக்காவிட்டாலும் அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்யவேண்டும். சர்க்காருக்குச் சொந்தமானவடிகள் மரத்தை வெட்டுகிறார்களென்றால், அவர்கள் திருடர்கள். இந்தப் பிரிவு இல்லாவிட்டாலும் கூட நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது அவசியம். எந்த அவசியத்தை உணர்ந்து போட்டார்களோ என்னவோ, யந்திரங்களை அப்புறப்படுத்தக் கூடாது என்பதுதான் நோக்கம். இதை எதிர்பார்த்துச் செய்திருக்க வேண்டும். இந்தப் பிரிவு அப்படியே இருக்கவேண்டும். பழையபடி தளர்த்தக் கூடாது. (குறுக்கீடு) இதற்கு திருத்தம் இல்லை என்பது வாஸ்தவம்தான், ஆனால் பேச்சாவது இருக்கிறது. நண்பர் சீனிவாச அய்யர் அந்த மாதிரி செய்ய முடியாது என்று சொன்னார்கள். இந்தச் சபைக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அதை விட்டுக்கொடுக்கவேண்டிய தில்லை. ஆகவே, கனம் அங்கத்தினர் கோதண்டராமன் கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தப் பிரிவிலே இந்த தண்டனை என்ற மாதிரி அமைத்திருப்பது பொருத்தமானது—நியாயமானது கூட. கனம் அங்கத்தினர் கோதண்டராமன் மினிமம் என்று போடவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்—அசாவது 6 மாதம் கட்டாயம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். இப்போது இருக்கின்ற முறையில் 6 மாதங்களுக்கு மேலும் கொடுக்க முடியும். சிறை தண்டனையும் இருக்கிறது, அபராதமும் இருக்கிறது, ஆக இரண்டும் இருக்கின்றன. மரத்தை வெட்டிக்கொண்டு போனால் ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் போட்டு 3 மாதம் அல்லது 4 மாதம் சிறை தண்டனை கொடுக்கலாம். இதிலே ஆயிரம் ரூபாய்தான் முக்கியம். காரணம் மரத்தை வெட்டிக்கொண்டு போனதற்கு நமக்கு அதற்குள்ள மதிப்பு வருவதுதான் முக்கியம். ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் போடும்போது 6 மாதம் தண்டனை போட வேண்டுமென்பது முறையல்ல. அது சரியாக இல்லை. மினிமம் 6 மாதம் போட வேண்டுமென்பது உசிதமல்ல.

இன்னொன்று இதில் நன்செய் நிலத்தில் மரம் கிடையாது. ஸ்ட்ரே கேஸுவிலே இருக்கிறதே தவிர அதிகப்படியான அளவில் மரம் வெட்டி எடுத்துக்கொள்ளும் சூழ்நிலை இல்லை. மெஷினரி நன்செய்யிலும் இருக்கலாம். வேறு இடத்திலும் இருக்கலாம். எடுத்துப் போகிறவர்கள் முன்னதாகவே எடுத்துக்கொள்வார்களே தவிர தண்டனைக்கு ஆளாக மாட்டார்கள். அவர்களுக்கு உரிமை இருப்பதைத் தான் எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள். ஆகையால் இந்தப் பிரிவு இப்படியே இருக்கலாம். அவர் சொல்லுகிற மாதிரி போட்டால் சட்ட டிராபீட்டிங் புது மாதிரியாக இருக்கும். நானும் ஒரு வாயர். பல சட்டங்களில் பார்த்தால் இந்த மாதிரித்தான் போடுகிறார்களே தவிர மினிமம் தண்டனை கொடுக்கவேண்டும் என்று போடுவதில்லை. அதிகப்படி எவ்வளவு கொடுக்கலாம் என்றுதான் போடுவது வழக்கம். ஆகையால் இந்தப் பிரிவு இப்படியே இருக்கலாம்.

The amendment was put and lost.

Clause 88 was put and carried.

Clauses 89 and 90 were put and carried.

26th September 1961]

Clause 91.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That clause 91 do stand part of the Bill.”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move—

“ In sub-clause (2) (a), after the words ‘ any person ’, add the words ‘ who is a landless cooly peasant or ’ ”

SRI N. MARUDACHALAM : I second the amendment, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I move—

“ In sub-clause (2) (a), after the words ‘ completely dispossessed of his holding ’, insert the words ‘ or to the landless poor ’, and add the following proviso under sub-clause (2) (a) :—

‘ Provided that the beneficiaries utilise the lands so distributed for co-operative farming.’ ”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : I second the amendment, Sir.

DEPUTY SPEAKER : Clause 91 and the amendments are before the House for discussion.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், 91-வது பிரிவு டிஸ்போஸல் ஆஃப் லாண்ட் அக்வயர்ட் பை தி கவர்ன்மெண்ட்ஐ குறித்தது. இந்தப் பிரிவுக்கு என்னுடைய திருத்தம் ஸப்-கிளாஸ் (ஏ)-லே “எனி பர்ஸன்” என்பதற்கு பதிலாக “ஹூ இஸ் எ லாண்ட்லெஸ் கூலி பெஸண்ட்” என்று போடவேண்டும் என்பது. அதாவது இந்த மசோதா நிறைவேறிய பிறகு சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலத்தை வினியோகம் செய்யும் விஷயமாக இந்தப் பிரிவில் இருக்கிறது. அதிலே “எனி பர்ஸன்”, அதாவது யாருக்காவது என்று இருக்கக்கூடியதை கூலி விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் கூலி விவசாயிகள் என்று சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது எனது திருத்தம். காரணம், நமக்குத் தெரியும் இந்த 15 வருஷ காலத்தில் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் 1951-ம் வருஷத்திலே இந்த தமிழ்நாட்டிலேதான் 51 சத வீதம் கூலி விவசாயிகளும் மற்றவர்களும் ஓரளவுக்காவது நிலம் வைத்துக் கொண்டு இருந்தவர்கள். மற்ற ராஜ்யங்களில்கூட இந்த அளவுக்குக் கிடையாது. முப்பது சத வீதம் 40 சத வீதம் அளவுக்கு மற்ற ராஜ்யங்களில் இருந்திருக்கிறது. இன்றைக்குக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் 60 சத வீதத்திற்கு மேல் கூலி விவசாயிகளாக மாறி இருக்கிறார்கள். சிறு சிறு நிலத்தை வைத்திருந்த பல பேர்கள் இன்றைக்கு நிலத்தை விற்பனை செய்து விட்டு, அல்லது கடன் வாங்கி திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் பல நிலப் பிரபுக்களுக்கு நிலத்தை ஒப்படைத்து கூலி விவசாயிகளாக மாறக் கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்கு நிலைமை இருந்து வருகிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவேதான் இந்த நிலத்தை சர்க்கார் எடுத்து இதை யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைப் பார்க்கக்கூடிய நேரத்தில் மிகவும் முக்கியமாக ஏற்கெனவே நிலம் வைத்திருந்து இன்றைக்கு கூலி விவசாயிகளாக மாறியிருக்கிறார்களோ அந்த கூலி விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் திருத்தம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் முக்கியமான ஒரு திருத்தம் என்று கனம் அமைச்சர் கூட ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[26th September 1961]

10-00 * SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, முதல் முதல் இந்த மசோதாவிலே சர்பினஸாக வரக்கூடிய நிலத்தை யாருக்கு பிரித்துக் கொடுப்பது என்று யோசிக்கப்பட்டது. அவ்வாறு வரக் கூடிய சமயத்தில் முதல் முதலிலே டிஸ்போசல் ஆப் டெனண்ட், இரண்டாவது யாருக்கு கொஞ்சம் பூமி இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு, அதற்குப் பின்னாலே லாண்ட்லெஸ் புவர் என்றிருந்தது. அப்படி இருந்ததால் தான் நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். யாருக்கு பிரித்துக் கொடுப்பது என்ற பிரச்சனை, ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக நாகபுரி காங்கிரசிலே வந்தது. அப்போது தகராறெல்லாம் ஏற்பட்டது. அதிலே சில பேர் கொஞ்சம் நிலம் இருக்கக் கூடியவர்களுக்குத்தான் முதலிலே பிரபிரன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று வாதம் நடந்தது. அப்போது நமது நிதி மந்திரி அவர்கள்தான் தலையிட்டு, முதலிலே டிஸ்போசல் ஆப் டெனண்ட்ஸ், பிறகு லாண்ட்லெஸ் பவர், அப்புறம் கொஞ்சம் நிலம் இருப்பவர்களுக்கு என்ற முறையிலே சொல்லி, அந்தத் தகராறு முடிந்தது. அப்படி நாகபுரி காங்கிரசிலே தகராறைத் தீர்த்துவிட்டு, இங்கே மட்டும் வேறு விதமாக போடுவது சரியாக இல்லை. ஆகவே அந்த முறையிலே திருத்தப்பட வேண்டும்.

இன்னொன்று. இந்த பூமி கொடுத்த பிறகு நிலைமை என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். நாம் எந்த அடிப்படையில் நிலம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். விவசாயச் சீர்திருத்தம் செய்வதன் மூலம் அதிகப்படியான உணவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேதான் இந்த மசோதா இந்தச் சபையிலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையாகவே, இன்றையத் தினம் அவர்களுக்கு விநியோகம் செய்யக்கூடிய நிலைமை எந்த அளவிலே இருக்கிறது, விவசாய அபிவிருத்திக்கான என்னென்ன வசதிகளை அவர்களுக்குச் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். தனிப்பட்ட முறையிலே அவர்களுக்கு அப்படி என்ன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வசதிகள் மூலமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியுமா என்று பார்த்தால், ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. மொட்டையாக விடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய கட்சியிலே உள்ள சிலருக்கு பயந்துகொண்டு இப்படி மொட்டையாக விட்டிருக்கிறார்கள். நாம் 1959-லே நாகபுரி காங்கிரசிலே என்ன தீர்மானம், எப்படி எப்படி யெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்று முடிவு செய்தோம். 1957-ம் வருஷத்திலே எப்படி தொழில் கொள்கையில் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்தோமோ, அந்த முறையில் இந்த விவசாயத் துறையும் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டோம். அந்த அடிப்படையிலே இன்றையத் தினம் உச்ச வரம்பு போட்டு, விவசாயத்திலே சோஷலிச முறையை இன்டர்டியூஸ் செய்ய வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்தோம். அதற்கான முறையிலே, செக்யூரிடி ஆப் டெனண்ட்ஸ், சீலிங் என்று படிப்படியாக சட்டம் கொண்டு வந்து, கடைசியிலே ஒரு கோவாபரேடிவ் பார்மிங் முறையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்தோம். அப்படிச் செய்வதன் மூலமாகத்தான் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியுமென்று அன்றையத் தினம் ஏகமனதாக தீர்மானம் நிறைவேற்றினோம். என்னென்றால், அப்படி கோவாபரேடிவ் முறை இருக்கிறதனால், There will be less disparities in the homogeneous units ஏற்படும். அந்த முறையிலே கோவாபரேடிவ் முறை இருந்தால்தான் அதிகமாக இன்றைக்கு விவசாயத்தில் அபிவிருத்தி செய்ய முடியுமென்று முடிவு செய்தோம். வெறும் டிராக்டரை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்துவிட முடியாது. அது மெக்னைஸ்ட் பார்மிங் முறையாகி விடாது. மெக்னைஸ்ட் பார்மிங் என்பது சகல முறைகளிலும் வேலை செய்யவேண்டும். அந்த மாதிரியான முறையிலே நாம் இன்றைக்குத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். அதற்கு கோவாபரேடிவ் பார்மிங் முறை இருந்தால்தான் நடக்கும். உணவு உற்பத்தியானது அவசியம் இந்த கோவாபரேடிவ் முறையின் மூலமாகத்தான் ஏற்படும். அதற்கு உடனடியாக ஜாயிண்ட் கோவாபரேடிவ் பார்மிங் முறையை ஏற்படுத்துவது என்று அன்றைய தினம் ஏகமனதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. இதைச் செய்வது இந்த

26th September 1961] [Sri N. K. Palanisami]

நாட்டிலே உள்ள ஒவ்வொரு மாகாண சர்க்காரின் பொறுப்பு என்று தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. அப்படி இருந்த போதிலும், இன்றைய தினம் அதைக்கொண்டு வராததின் காரணம் என்ன? அதற்குச் சில பேர் சில காரணம் சொல்லுகிறார்கள். ஓரவர் சொல்கிறார். நிலச் சுவான் தார்கள் முன்போல் இல்லை. அவர்கள் முன்மாதிரி காரில் போவதில்லை. நடந்துதான் போகிறார்கள் என்று. இன்றையத் தினம் எந்த முதலாளிகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, நிலச்சுவான்தார்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, ஒரு புதிய முறையைத்தான் கையாண்டு வருகிறார்கள். எப்படிய நிலச்சுவான்தார்கள் லாண்ட்ஸ் புவர்களிடமிருந்து சுரண்டினார்கள் ஆனால் இந்த மாடர்ன் காபிடலிஸ்ட், நிலச்சுவான்தார்கள் எல்லாம் குத்தகைக்காரன் மூலம் மேலும் மேலும் கடுமையாகச் சுரண்டுகிறார்கள். ஆகவே இன்றைய தினம் முன்புபோல் நாங்கள் காரில் போக முடிவதில்லை. அதற்கான வசதி எங்களுக்கு இப்போதில்லை என்று சொல்வதெல்லாம் எதற்கு? வெளி வேஷத்திற்காகவே. இப்படி அவர்கள் கடுமையாகச் சுரண்டுவதோடு மட்டுமல்ல. இன்னும் இப்படி நிலங்களைத் துண்டுபோட்டால், விவசாயம் கெட்டுவிடும் என்று வேறு சொல்லுகிறார்கள். பம்படி கெட்டுவிடும் என்றுதான் தெரியவில்லை. உண்மையாக இந்த நாட்டிலே மெகனைஸ்ட் விவசாயம் எத்தனை சத விதிக் இருக்கிறது என்று பார்த்தால், இந்தியாவில் ஒரு சத விதிக் கூட இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இருக்கும்போது, இது எப்படி வந்து உணவு உற்பத்தியைக் குறைத்துவிடப் போகிறது என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. ஆகவே இந்த அடிப்படையிலே கோவாபரேடிவ் பார்மிங் முறையை ஒத்துக்கொள்வது, நாம் கொண்டுள்ள முறைக்கே நேர்விரோதமாக இருக்கிறது. சட்டங்களுக்கும் விரோதமாகவே இருக்கிறது. ஆகவேதான் என்னுடைய திருத்தத்தை ஒப்புக்கொண்டு, இன்றையத் தினம் கிடைக்கக்கூடிய நிலத்தை லாண்ட்ஸ் புவர்களுக்கு (நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து, அவர்களிடையே ஒரு கோவாபரேடிவ் பார்மிங் முறையை ஏற்படுத்தி, அதற்கு வேண்டிய வசதிகளை சர்க்கார் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டியது அவர்கள் பொறுப்பு என்றும் சொல்லுகிறேன். இல்லாவிட்டால் எந்த விதமான பிரயோஜனமும் இந்தச் சட்டத்தால் ஏற்படாது. ஆகவே நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI N. MARUDACHALAM : ஸார், இந்த நில உச்ச வரம்பு சட்டத்தின் மீது நிலங்கள் யாருக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்பதே இந்தத் திருத்தத்தினுடைய நோக்கம். மீதியுள்ள நிலங்களை இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டிலே நீண்ட நெடுங்காலமாக அடிமைகளாகவும், குடியிருப்பவர்களுக்கும் ஆயிரக்கணக்கான ஏழை அரிஜனங்களுக்கு, இந்த மாநிலத்திலே இவர்கள் அதிகம் இருப்பதால், அவர்களுடைய கணக்கை எடுத்து யார் யாருக்கு விவசாயம் செய்ய தகுதி உண்டோ, அவர்களுக்கு இந்த நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுப்பதன் மூலம், அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைய முடியும். ஆகவே சர்க்கார் ஓரளவுக்கு இந்த தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணமும் அளிக்க முடியும். வேறு எந்த வகையிலே சர்க்கார் அவர்களுக்கு உதவி செய்தாலும் அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைய முடியாது. பொருளாதாரத் துறையிலும் அவர்கள் முன்னேற்றம் கண்டால் தான், அவர்கள் சமூகம் முன்னேற்றம் காண முடியும். ஆகவே தகுதி வாய்ந்த அரிஜனங்கள் இந்த மாநிலத்திலே எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள், ஜில்லாவாரியாக எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு சர்வே எடுத்து, அதன் மூலம் இப்படி மீதமுள்ள நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்தால், அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையிலும் முன்னேற்றம் அடைந்து, அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதற்கு வசதி செய்து கொள்ள முடியும். அப்போதுதான் அவர்கள் தங்கள் நிலங்களை சொந்த நிலங்களாக பாலித்து உற்பத்தியையும் பெருக்க முடியும். ஆகவே இந்த மீதமுள்ள நிலங்களை இப்படிப்பட்ட தகுதியுள்ள விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, திருத்தத்தையும் நான் ஆதரிக்கிறேன்.

[26th September 1961]

* SRI M. P. SUBRAMANIAM : சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 91-வது பிரிவானது அவசியமில்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். உபரி நிலம் கிடைப்பதாக இருந்தால்தானே இந்தப் பிரிவுக்கு அவசியம் ஏற்படும். உபரி நிலம்தான் நமக்கு கொஞ்சம்கூட கிடைக்கப் போவதில்லையே. இந்த உண்மை இந்தச் சபையிலே உள்ள அனைவருக்கும் தெரிந்ததே. அப்படி இருக்குமபோது 'ஹைபோதடிகலாக்' (Hypothetical) இந்தப் பிரிவு எதற்கு? நிச்சயம் நிலம் மிச்சப்பட்டுப் போவதில்லை. அப்படி பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய முறையிலேதான், ஏற்கனவே முன்புள்ள எல்லா விதிகளும் சாதகமாக அதற்குத் தகுந்தவாறு திருத்தியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சம்மா கொள்கை அளவிலேதான் இந்தப் பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறதே தவிர, எவ்விதப் பயனும் இந்தப் பிரிவால் ஏற்படப்போவதில்லை யென்பதை நான் சுட்டிக்காட்டு விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே உள்ள பிரிவில் நிலம் இல்லாத ஏழைகளைச் சேர்த்திருந்தார்கள். மூன்று வகையாகப் பிரித்து வரிசைப்படுத்தி அவர்களுக்கு சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. நிலம் இல்லாத ஏழைகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இப்பொழுது இருக்கும் பிரிவில் விடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு நிலம் மிச்சமாக இருக்கப்போவதில்லை என்று அரசாங்கத்திற்கே திட்டவட்டமாகத் தெரிந்திருக்கிற காரணத்தினால்தான் நிலம் இல்லாத ஏழைகளை விட்டு விட்டார்கள் என்று நிச்சயமாக நான் கருதுகிறேன். பரம்பரையாக பண்ணையில் வேலை செய்துகொண்டிருப்பவர்கள் நிலைபற்றி முன்பு கொண்டு வந்த மசோதாவிலும், இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மசோதாவிலும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. உண்மையாகவே குத்தகைதார என்பவர் ஒரு 'மிடில்மேன்' மத்திய தரகர்தான். உண்மையிலேயே நிலத்தில் பாடுபட்டு உழவர்களுக்கு, பரம்பரையாக பண்ணையில் கூலி ஆட்களாக, பண்ணையாட்களாக வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டு பண்ணையில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு முதல் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்பதை நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த உபரி நிலங்களை கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்வதற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்பதை எதிர்த்துக்கிடும் பலரும் வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் கொள்கைக்கு எந்த விதத்திலும் அது மாறுபட்டது அல்ல என்று எனக்கு முன்பு பேசிய பழனிசுவாமி அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். ஏற்கனவே கூட்டுறவுப் பண்ணையை விவசாயத் துறையில் மேற்கொண்டு, அதற்கு பலத்த எதிர்ப்பு இருக்கிற காரணத்தினால், ஒரு சில இடங்களிலே அதை செயல்படுத்துவதற்கு ஆங்காங்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் திட்டம் தீட்டி நிறைவேற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி உபரியாக ஏற்படுகின்ற நிலங்களையாவது ஏற்கனவே வெளியேற்றப்பட்ட குத்தகைதாரர்களுக்கும், குறைந்த நிலம் உள்ளவர்களுக்கும் கொடுக்கிற காலத்தில் ஏன் கூட்டுறவு முறையை புகுத்தக் கூடாது என்பதைத்தான் நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். விவசாயத் துறையில் கூட்டுறவு முறையை புகுத்துவதற்கு இதைவிட சிறந்த வாய்ப்பு நிச்சயமாக இருக்கப்போவதில்லை. பல பகுதிகளில் அடமானம் செய்யப்பட்டிருக்கிற நிலங்களை கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு திட்டம் தீட்டப்பட்டிருந்த போதிலும் அது இன்னும் அமுலாக்கப்படவில்லை. ஆகவே இந்த உபரி நிலம் விநியோகம் நடைபெற்றால் இதிலாவது கூட்டுறவு முறை புகுத்தப்படலாம். உபரி நிலம் பகிர்ந்து அளிக்கப்படுவதிலே நிலத்தில் பாடுபட்டு வேலை செய்கின்ற பண்ணையாட்களுக்கு முதல் இடம் கொடுக்கப்படவேண்டியது, முதல் சலுகை அளிக்கப்படவேண்டியதுதான் நியாயமாகும். அப்படிக்கொடுக்கிற காலத்தில் கூட்டுறவு முறையில் செயல்படுவதற்கு கட்டாயம் வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மூன்று ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் உள்ள குத்தகைதாரர்களுக்கு மேலும் நிலம் கொடுக்க வேண்டுமென்று அளிக்கப்படும் சலுகையானது இறுதியாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமே தவிர, நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு முதலில் சலுகை கொடுத்து நிலம் கொடுப்பதுதான் நியாயமாகும்.

26th September 1961] [Sri M. P. Subramanyam]

அவர்கள் சொல்லலாம் 'எகனமிக் ஹோஸ்டிங்' ஆக இருக்காது, ஆகவே, அதைச் சரிக்கட்டுவதற்கு மேலும் நிலம் கொடுக்கவேண்டும் என்று. கூட்டுறவு முறையில் அந்த நிலங்களை பயிர் செய்வதற்கு நாம் வழி செய்துவிட்டால் இந்த வாதம் நிச்சயமாக எழுவே எழாது, அடிப்பட்டுப் போய்விடும். பத்து, 20, 100 ஏக்கர் மிச்சமிருந்தால், 15, 20 பேர்கள் இருந்தால், அவர்களை எல்லோரும் கூட்டுறவு முறையில் உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்துவிட்டு பண்ணை செய்ய அனுமதிக்கலாம். அப்படிச் செய்தால் '3 ஏக்கர்' எகனமிக் ஹோஸ்டிங் ஆக இருக்காது, அதை ஈடு செய்வதற்கு உபரி நிலம் கொடுக்க வேண்டும்' என்று சொல்லப்படுகிற வாதம் நிச்சயமாக எழப்போவதில்லை. அந்த வகையில் இந்த விதியை திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : சட்ட மன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, நிலத்தை யாருக்குப் பிரித்துக்கொடுப்பது என்ற தலைப்பில் பேசுகிறபொழுது, எவ்வளவு நிலம் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் சர்க்காருக்குக் கிடைக்க இருக்கிறது என்ற புள்ளிவிவரத்தைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளுவோமானால், ஏற்கனவே சமார் 2 லட்சம் ஏக்கர் கிடைக்கும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. ஆலயங்களுக்கும் மடங்களுக்கும் 200 ஏக்கர் வரையில் உச்ச வரம்பு கட்டி, அதற்குப் பிறகு கிடைக்கக்கூடிய நிலம்தான் 2 லட்சம் ஏக்கர் என்று ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அந்த நிலங்களுக்கு இப்பொழுது அறவே உச்ச வரம்பு கட்டக்கூடாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதால், 2 லட்சம் ஏக்கர் மீதமாகுமா என்று சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அப்படி மீதக்கூடிய நிலத்தை யாருக்கு விநியோகம் செய்வது என்று கருதப்படுகிற நேரத்தில் இன்றைய தினம் நிலத்தில் பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிற, நிலத்தை உழுது அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற மக்களுக்கு, சொந்த சாகுபடிக்கு நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவதால் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படக்கூடிய நிலையிலுள்ள விவசாயிகளுக்குத்தான் முதல் சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை நான் வலியுறுத்து விரும்புகிறேன். அது மாதிரிமல்லாமல் இந்தத் தலைப்பிலே வருகிறவர்கள் யாராக இருக்க முடியும் என்று பார்த்தால், ஏழை ஆதிதிராவிட மக்கள் தான், பின்தங்கிய மக்கள்தான், அதிகமாக உழைக்கக்கூடிய மக்கள் தான், உற்பத்தியைப் பெருக்கும் விஷயத்தில் அதிக அக்கரை காட்டக் கூடிய மக்கள்தான் பெரும்பாலாக இருக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் முறையிலே, உற்பத்தியைப் பெருக்குவது தான் சர்க்கார் நோக்கமாக இருக்குமானால், அவர்களுக்கு முதல் சலுகை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

மூன்று ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் உள்ளவர்களுக்கு அதைச் சரிக்கட்டுவதற்கு வசதி செய்யலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அறவே நிலம் இல்லாதவர்கள்தான் முதலில் கவனிக்கப்பட வேண்டுமே தவிர, இருக்கிறவர்களுக்கு மேலும் மேலும் கொஞ்சம் வசதி செய்து தருகிறோம் என்ற அடிப்படையில் போகுமானால், ஒரு சிலருக்கு ஒன்றுமே இல்லாத நிலைமை ஏற்படக்கூடும். ஆகவே, அறவே நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு முதல் சலுகை தரப்பட வேண்டும். அதிலும் தனி சிறப்பாக ஆதி திராவிட மக்களுக்கு, பின்தங்கிய மக்களுக்கு சலுகை காட்டப்படவேண்டும் என்ற கருத்தை நான் மீண்டும் வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன். நிலச் சீர்திருத்த சட்டம் வருகிறது என்று சர்க்கார் அறிவித்த நேரத்தில் அமைச்சர்களும், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் ஊர் ஊராகச் சென்று பிரசாரம் செய்து நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டி, உபரி நிலத்தை ஏழை எளிய மக்களுக்கு பிரித்துக் கொடுக்கிறோம் என்று வாக்குறுதி அளித்தார்கள். அதுமாதிரிமல்லாமல் கூட்டுறவு முறையில் அமைக்கப் போகிறோம் என்று உத்திரவாதம் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தால் கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் அமைக்க முடியுமா, உபரி நிலம் ஏதாவது கிடைக்குமா என்ற சந்தேகம்தான் தோன்றுகிறது. காரணம் அரசாங்கம் முன்கூட்டியே சட்டம் வருகிறது,

[Sri A. Govindsamy] [26th September 1961]

வருகிறது என்று அறிவித்துவிட்டார்கள். உபரி நிலம் ஏதாவது மீதுமா என்ற சந்தேகம் எழுப்பப்பட்ட நேரத்தில், அமைச்சர் அவர்கள் கை ஜாடையாகக் காட்டினார்கள். இவ்வளவு கிடைக்கும் என்று குறுக்கிக் கொண்டே வந்தார்கள். அவர்கள் கையையும் அந்த அளவு குறுக்கிக் காட்டினார்கள். அந்த அளவுக்கு படிப்படியாக இன்றைய தினம் நிலம் மிராசுதார்கள் பக்கத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் ஏழை மக்கள்தான், நிலத்தில் பாடுபட்டு உழைப்பவர்கள்தான். இந்த நிலையில் உபரி நிலம் அதிகமாக மிச்சப்படும் என்று நான் கருதவில்லை. அப்படி ஏதாவது மிச்சப்படும் நிலத்தை உண்மையிலேயே பாட்டாளி மக்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டத் தினுடைய மிக முக்கியமான நோக்கம் கிடைக்கக்கூடிய நிலங்களை யாருக்கு அளிக்க வேண்டுமோ அவர்களுக்கு அளிப்பதாகும். அப்படிக்கிடைக்கக்கூடிய மிச்ச நிலங்களை யாரிடத்தில் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்பதுபற்றி தெரிவிக்கப்படுகிறது இந்தப் பிரிவில். யார் அந்த நிலத்தில் ஏற்கனவே பாடுபட்டுக்கொண்டிருந்தார்களோ, உழவர்களாக இருந்தார்களோ, — ‘லாண்ட்லெஸ் டில்லர்’ உழவர்களாக இருந்து நிலமற்றவர்களாக இருந்தார்களோ, — அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்களிடத்தில் அந்த நிலத்தை ஒப்படை செய்ய வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக அவர்கள் பாடுபட்ட நிலத்தில் நஞ்சை நிலங்கள் வேறு சிலருக்குப் பங்கிட்டுப் வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுமானால், அப்படி பாடுபட்ட உழவர்கள் அதனால் மனக் கொதிப்பு அடைவார்களே. இங்கே நிச்சயமாக ‘லாண்ட்லெஸ் பெர்ஸன்’ என்பது தெரிவிக்கப்படவில்லை. “The Government shall give preference to any person” என்ற கருத்து வருகிறது. ‘எனி பெர்ஸன்’ என்று சொன்னதற்குப் பின்னர்

“who is completely dispossessed of his holding, or whose extent of holding is reduced below three standard acres” என்ற கருத்து வருவதினால், ஏற்கனவே நிலம் இல்லாமல் அந்த நிலத்தில் பாடுபட்டுக்கொண்டிருந்தவர்கள் ‘டில்லர் ஆப் தி ஸாயில்’ (Tiller of the soil) நிலத்தைப் பெற வேண்டும் என்ற கருத்து ஏற்படவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் இதனை ஆழ்ந்து கவனிக்க வேண்டும். நிலத்தை அரசாங்கம் தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட பின்னர், பெறப்பட்ட நிலம் உரியவர்களுக்குப் போய்ச் சேராவிட்டால், வேறு சிலரால் உரிமை கொண்டாடப்படும் நிலைமை இருக்குமானால், அது பெரிய தவறாகக் கருதப்படும்.

அதேபோல 3 ஏக்கர் நிலத்திற்கு குறைவாக சொந்த நிலம் உள்ளவர்களோ, அல்லது பயிர் செலவுக்கு வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களோ மிச்சத்திற்கு அந்த உபரி நிலத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற கருத்து இருக்குமானால்,

“whose extent of holding is reduced below three standard acres held by him partly as cultivating tenant and partly as owner or wholly as cultivating tenant.”

என்ற கருத்து இருக்கிற காரணத்தினால், குத்தகைதார்களாக இருப்பவர்களுக்கே மறுபடியும் வாய்ப்பு கிடைக்க வழி செய்யப்படுகிறதே தவிர, குத்தகைதார்களாக அல்லாமல் வெறும் பண்ணை ஆட்களாக இருப்பவர்களுக்கு இதில் வாய்ப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று என்னாலே அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

அதேபோலத்தான் சர்க்கரை ஆலைகளின் நிலத்தைப்பற்றி இதற்கு அடுத்த பகுதியிலே தெரிவிக்கின்றபொழுது “Where any surplus land acquired under this Act is held by any existing sugar factory.”

26th September 1961] [Sri K. Anbazhagan]

என்று இருக்கிறது. உண்மையில் சர்க்கரை ஆலை நிலங்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, மறுபடியும் மிச்ச நிலம் வரும் என்ற கருத்தைத் தெரிவிப்பது வியப்பாக இருக்கிறது. மிச்ச நிலம் வருமானால் அந்த மிச்ச நிலத்தை பங்கிடுவதுபற்றி

“Where any surplus land acquired under this Act is held by any existing sugar factory as tenant or as possessory mortgagee, immediately before the date of the acquisition, the Government shall, in the disposal of such land, take into consideration the recommendation of the Sugar Factory Board in that behalf.”

என்று இருக்கிறது. சர்க்கரை ஆலை நிலத்திற்கு விதி விலக்கு அளிப்பதற்கென்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிற சர்க்கரை ஆலை போர்டு அல்லது குழு வானது அந்த மிச்ச நிலத்தை யாரிடத்தில் பயிர்ச் செலவுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கும் உரிமையைப் பெறுவது மிக விசித்திரமாக இருக்கிறது. அந்த நிலங்களில் பயிர்ச் செலவு செய்வதற்கான உரிமை ஏற்கனவே அதில் பயிர்ச் செலவு செய்தவர்களுக்குத்தான் அளிக்கப்பட வேண்டும். அந்த உரிமையைக்கூட சர்க்கரை ஆலை நிலக் குழு தீர்மானம் செய்வதற்கு வேண்டுமானால் அளிக்கலாம் என்ற கருத்து இருக்கிறது. “ஷுகர் பாசுரி போர்டு” இதைத் தீர்மானம் செய்யலாம், இதில் தலை யிடலாம் என்று தெரிவித்திருப்பதானது முறையற்றதாகும். அதிலும் குறிப்பாக விதி விலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய நிலம் எது என்பதைத் தீர்மானிக்க சர்க்கரை ஆலைக் குழுவுக்கு உரிமை இருக்கலாமே தவிர, விதி விலக்குக்கு மாறாக அரசாங்கத்தினால் கைக்கொள்ளப்பட்ட மிச்ச நிலத்தை யார் பயிர்ச் செலவு செய்வது என்பதற்கும் சர்க்கரை ஆலைக் குழுவின் தீர்மானப்படி அளிக்க வேண்டுமென்பது, இந்தச் சட்டத்தின் குறிக்கோளுக்கும், இயல்பான நியாயத்துக்கும் மாறாக இருக்கிற காரணத்தினால், இந்த விதிகள் நிச்சயமாக ஆலோசிக்கப்பட்டு திருத்தப்பட வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடம் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் தலைவர் அவர்களே இந்த அத்தியாயம், இந்த மசோதாவின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் அத்தியாயம். ஆனால், அந்த அத்தியாயம் ரொம்ப சிறிதாக இருக்கிறது. ஒரே ஒரு பிரிவு தான். இதவே இந்த மசோதா எவ்வாறும் மசோதா என்பதற்கு அடையாளம். நிலத்தை வைத்திருக்கும் குத்தகை, வார சாகுபடியாளர்களுக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்குவது இந்த மசோதாவின் அடிப்படையான நோக்கங்களில் ஒன்று. அப்படிச் செய்வதைப் பற்றிய அத்தியாயம், ஒரே ஒரு பிரிவைப் கொண்டிருக்கிறது. மிச்சமாக நிலத்தை நஷ்ட ஈடு கொடுத்து வாங்கி, விநியோகிக்கும் பொறுப்பை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளுகிறது; அது பற்றி யெல்லாம் விதிகளில் விஸ்தரிக் கப்படும். விதிகள் எப்படி எப்படி வருகிறதோ, இங்கே பொதுப்படையாக வாங்குவதற்கு அதிகாரம் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். எந்தெந்த அடிப் படையில் விநியோகம் என்ற விளக்கம் தரப்படவில்லை. விநியோகிப்பதென்று அதற்கான விதிகள் விதிக் அதிகாரம் எடுத்துக் கொள்ள விரும்புகிறார்கள். இதில் கோடி காட்டியிருக்கும் ஒரே ஒரு அம்சம் உழகிற விவசாயிகளுக்கு, சாகுபடியாளர்களுக்கு முதலிலே கொடுத்து விட்டு, அதற்கு மேல், மிச்சம் இருந்தால், 3 ல்லாண்டர்ட் ஏக்கருக்குக் குறைவாக இருக்கும் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து விட்டு, அதற்கும் மேல் மிச்சம் இருந்தால், மிச்சம் இருந்தால், மிச்சம் இருந்தால் என்று சொல்லி கொண்டே போகிறோம். மிச்சம் எவ்வளவு இருக்கும்? முன்னேயாவது அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள் ஏதோ 2, 2½ லட்ச ஏக்கர், 252,000 சொச்சம் ஏக்கர் வரும் மிச்சமாக என்று. ஆனால், இப்பொழுது மிச்சம் எவ்வளவு வரும் என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லமுடியும் என்று தோன்றவில்லை. அது குதிரைக் கொம்பாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே, விநியோகிக்க நிலம் இருந்தால்தான் இந்தப் பிரச்சனையே. அது சந்தேகத்திற்கு உரிய விஷயம்தான். ஏற்கெனவே சாகுபடியாளர்களை

[M. Kalyanasundaram] [26th September 1961]

நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றக்கூடிய பலரை நிலப்பிரபுக்குக் கொடுத்திருந்தார்கள். அதை இப்பொழுது வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு, அந்த 8-வது சாப்டருக்கு புது கிளாஸ்கள் கொண்டு வர இருக்கிறார்கள். அதன் சாராம்சம் 5 ஸ்டாண்டர்ட். ஏக்கருக்குக் குறைவாக வைத்திருக்கும் சாதகைச் சாகுபடியாளர்களை, இன்னும் மூன்று வருஷத்திற்கு அப்படிப் படுத்த முடியாது. அதைப் பற்றி அந்த சாப்டர் வரும்போது விவாதிக்கலாம். இந்தச் சட்டம் இப்படியே நிறைவேற்றினால், மிச்சம் எவ்வளவு வரப் போகிறது? அந்த எட்டாவது சாப்டர் பிரகாரமே, இந்த மிச்சம் வரும் நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுப்பது என்பதையும், இந்த பகுதியையும் மூன்று வருஷத்திற்கு ஒத்திப்போட்டு வைத்து விட்டு, பின்னால், எவ்வளவு கிடைக்கிறது என்று தெரிந்தபிறகு, ஆர அமர, தேர்தலுக்குப் பிறகு, வேண்டுமென்றால் இந்தப் பிரச்சினையையே தேர்தலில் ஒரு பிரச்சினையாக வைத்துப் பார்க்கலாம்; அதோடு 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்பதையும் வைத்துப் பார்க்கலாம். இந்தச் சட்டமே கூட வேண்டுமா என்று பார்க்கலாம் (குறுக்கீடு) இந்தச் சட்டமே கூட தேர்தலுக்காகத்தானே என்றும் சந்தேகம் இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) குற்றம் உள்ள என்னுள் குறு குறு என்கிறது. எனக்கு அந்த மாதிரி எண்ணம் எழவேயில்லை. அமைச்சருடைய (கனம் ஸ்ரீ கக்கன்) நன்மைக்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். மிச்சம் கிடைக்காது என்று தெரிந்து இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து கெட்ட பெயர் உண்டாகாமல் இருக்க நல்ல பெயர் உண்டாவதாகச் சொல்லுகிறேன். தேர்தலுக்குப் பின்னால் இருந்தால், அமைச்சர்கள் மனதும் மாறுவதற்கு வழியிருக்கும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்கூட மனம் மாறலாம். என் நண்பர் கனம் வி. கே. ராமசாமி முதலியார்கூட தன்னுடைய கருத்தை மாற்றிக்கொள்ளலாம். அப்படி ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படலாம். ஆகவே, அப்பொழுது ஆர அமர ஆலோசித்து செய்யலாம். இன்றைக்கு நவர் ஒன்றுக்கு 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்பதன் காரணமாக மிச்ச நிலம் வரும் வராதா என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஆகவேதான் நாங்கள் ஒரு குடும்பத்திற்கு 15 ஏக்கர் என்று இருக்கவேண்டும் என்கிறோம். (குறுக்கீடு) அப்படி அதையும் மீறிக் கிடைக்காவிட்டால், போனால் போகிறது; நாம் முயற்சி செய்தோம் என்றவது இருக்கும். அந்தக் காலத்தில் ஒரு சமயம் கனம் வி. கே. ராமசாமி முதலியார்கூட மாறலாம்; வேண்டுமே சந்தர்ப்பம் கொடுத்தால், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்கூட பலர் மாறலாம். முக்கியமாக கனம் கக்கன் அவர்கள் என்னுடைய கருத்தை வரவேற்கவேண்டும். அவர்கள் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் பலன் அடைவார்கள். அவர்களில் நூற்றுக்கு தொண்ணூற்று ஒன்பது பேர் விவசாயிகள். யாரும் நிலப் பிரபுக்கள் அல்ல. அவர்களுடைய நன்மைக்காகத்தான், அவர்களுக்குப் பயன் ஏற்படவேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறேன். அமைச்சர் (கனம் கக்கன் அவர்கள்) என் கருத்தைப் பாராட்டியிருக்க வேண்டும்.

THE HON. SRI. P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் இந்த மாதிரி ஜனநாயகத்தில் இருப்பவரைத் தூண்டி, இப்படிச் சொல்வது பலாத்கார முறையைக் கையாள்வதாக இருப்பதால், அதை நான் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இப்படிப் பேசத் தைரியம் கொடுத்ததே நாங்கள்தான். ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு அவர்கள் இந்த அளவுக்குத் தைரியமாகப் பேசியிருக்க முடியாது. இப்படி அவர்களுக்குத் தைரியம் ஏற்பட்டிருப்பதுகூட எங்கள் முயற்சிதான் என்று நாங்கள் திருப்தி அடைய முடியும். இந்த உச்ச வரம்பு மசோதாவில், அதன் நோக்கத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள், உழவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தும் ஒரு புதிய சக்தியை, தெம்பைக் கொடுக்கும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருப்பதை யாரும் குற்றம் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். அதை நாங்கள் இன்றைக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.

ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினையையும் ஒத்திப்போடவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். எட்டாவது சாப்டர்படி இங்கேயும் என்னென்ன திருத்தங்கள் செய்யலாம் என்று யோசனை செய்யலாம். அரசாங்கத்துக்கு

26th September 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

மிச்ச நிலம் எவ்வளவு வரும் என்று பார்த்து, அதை வினியோகிப்பதைப் பற்றி யோசனை செய்யலாம். இந்த நோக்கத்தையே தான் திட்ட கமிஷன் சொல்லியிருக்கிறது. அது என்ன சொல்லியிருக்கிறது? இந்த சட்ட தேதிக்கு முன்பு யார் யார் குத்தகைக்கு, வாரத்திற்கு சாகுபடி செய்து வந்தார்களோ, அவர்களுக்கு மிச்ச நிலத்தை கொடுக்க வேண்டுமென்றும், சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிறு நிலச்சுவான்தார்கள், சாகுபடி செய்யப் போதுமான வசதியற்றவர்களாக இருந்தால், அவர்களுக்கும் மிச்ச நிலத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் திட்ட கமிஷனின் யோசனை. நிலச் சீர்குருத்தத்தைப் பற்றி நாங்கள் புரிந்துகொண்டிருப்பதும் அதுவேதான். அது ஒரு சமயம் அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியாது. ஸ்பீரியர் ரைட், 10-30 a.m. இன்பீரியர் ரைட் என்று அமைச்சர் பேசுகிறார். இது என்ன “டெமாக்ரஸி”யோ தெரியவில்லை; ஸ்பீரியர் ரைட், இன்பீரியர் ரைட்டைப்பற்றியா பேசிக்கொண்டிருப்பது? மெஜாரிட்டி என்ன? ஜன சமுதாயத்தில் மெஜாரிட்டி சொல்லுகிறபடி மைனாரிட்டி நடக்கவேண்டும். அதுதான் சரியான டெமாக்ரஸி என்பது என்னுடைய கருத்து. ஆனால், அமைச்சர் அவர்கள்

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : “மாபாக்காவலி”.

SRI M. KALYANASUNDARAM : “மாபாக்காவலி” என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார். இது யாரோ ரொம்ப நாட்களுக்கு முன்னால் சொன்னது. சிறுபான்மையினரைப் பாதுகாப்பதற்காக போலீசை, துப்பாக்கியை, ஜெயிலை வைத்து பெரும்பான்மையினரை அடக்குவது ஜனநாயகம் என்று அமைச்சர் கருதுகிறார் போலும்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should confine his speech to the subject under discussion.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அவர் “ஸ்பீரியர் ரைட்” டைப் பற்றிப் பேசினதால் நான் சொன்னேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member can refer to other matters during the third reading of the Bill.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இது பெரியதொரு சட்டம். ஒவ்வொரு சாப்டரிலுள்ள விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசும்போதும், சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறபோதெல்லாம் பேசவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுப்போய்விடுகிறது. 91-வது பிரிவு ஒரு தனி “சாப்டர்” ஆக இருக்கிறது. இது இந்தச் சட்டத்தின் கொக்கத்தை நிறைவேற்றக்கூடிய “சாப்டர்” அல்ல. இதையும் திருத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். மிச்ச நிலம் அதிகமாகக் கிடைப்பதற்குள்ள முயற்சி இப்பொழுது செய்யவேண்டும். விநியோகம் செய்வதை நிலமில்லாத விவசாயிக்குக் கொடுக்கவேண்டும். நான் விரும்புவது — நிலத்தை இமக்கும் விவசாயி ஒருவர்கூட இருக்கக்கூடாது. அதற்குச் சட்டத்தைச் செய்துவிட்டு, பிறகு அதனால் பாதிக்கப்படக்கூடிய சிறு நிலச் சுவான்தார்களுக்கு மிச்சம் கிடைக்கக்கூடிய நிலத்தைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். இதுதான் சரியான நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். இந்த அடிப்படையில் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஆகையால், எட்டாவது “சாப்டர்” ஒன்றை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு மற்ற “சாப்டர்களை” யெல்லாம் தயவு செய்து ஆறு மாதங்களுக்கு ஒத்திப்போடவேண்டுமென்று நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் திரு. எம். பி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்போது, “முதலில் கொண்டுவந்த மசோதாவில் வேறு

[Sri M. A. Manickavelu] [26th September 1961]

விதமாக அமைத்திருந்தோம். அதை இப்பொழுது மாற்றிவிட்டோம்” என்று சொன்னார்கள். அந்த மசோதா என் கையில் இருக்கிறது. அதில் என்ன சொல்லியிருந்தோம் என்று படிக்கிறேன். அதாவது—

“84. (2) (a)—In the disposal of the land acquired by the Government under this Act, the Government shall give preference to any person who is completely dispossessed of his holding, or whose extent of holding is reduced below the tenant's ceiling area by virtue of the provisions of this Act.”

அதிலே “லாண்ட்லெஸ் பூவர்” என்ற வாசகம் போட்டிருக்கவில்லை. அதிலே “டெனன்ட்ஸ் வீலிங் ஏரியா” என்ன என்பதைப் பற்றி “எக்ஸ் ப்ளேனேஷன்” இல் விளக்கியிருந்தோம். பழைய மசோதாவில் தனித் தனியாகப் போட்டிருந்ததை இதிலே சேர்த்துக் போட்டிருக்கிறோம். அவ்வளவுதான். அந்த மசோதாவுக்கும் இதற்கும் வித்தியாசம் இல்லை.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தில் phraseology சரியாக இல்லை. ஒத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றால் கூட . . .

SRI M. KALYANASUNDARAM : நீங்கள் திருத்தம் கொடுங்கள். ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : “who is a landless coolly pesant” என்பதைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார். அது தெளிவாக இல்லை. ஒன்றுமே தெரியாது எதோ திருத்தம் கொடுத்துவிட்டார்.

எந்த நோக்கத்தோடு ஸர்ப்ளஸ் நிலத்தைக் கொடுக்கிறது என்று ஷராவிலே கண்டிருக்கிறது. முதலில் யாருக்குக் கொடுக்கவேண்டும்? “any person who is completely di possessed of his holding”க்குக் கொடுக்கவேண்டும். அவனும் உழவன்தான் அநேகமாக “கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ்” தான் “டிஸ்பொஸஸ்டு” என்று வகையில் வருகிறார்கள். “கல்டிவேட்” பண்ணை “டெனன்ட்” இருக்கலாம் என்றாலும், பெருவாரியாக “கல்டிவேடிங் டெனன்ட்” தான். நிலத்திலே சாகுபடி செய்திருக்கிறவனுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். வெளியேற்றப்பட்டால் அவனுக்கு முதல் “பரிபெரன்ஸ்” அளித்து பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று இதில் இருக்கிறது.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, மூன்று ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருந்தால், “இக்கானுமிக் ஹோஸ்டிங்” ஆகச் செய்யும் அளவுக்கு அதை மூன்று ஏக்கராவாக்கவேண்டும் என்று போட்டிருக்கிறோம். வருகிற நிலத்தைப் பிரித்து ஆளுக்கு மூன்று சென்ட், நான்கு சென்ட், ஐந்து சென்ட் என்று பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டு, “லாண்ட்லெஸ் பூவர்”க்கு நிலம் கொடுத்துவிட்டோம் என்று ஜம்பம் அடித்துக்கொள்ளலாம். இருந்தாலும் மூன்று சென்ட், ஐந்து சென்ட் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு “இக்கானுமிக்” ஆக விவசாயம் செய்ய முடியாது. ஆகையால்தான், படிப்படியாகச் செய்கிறோம். நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்தப்படுகிறவர்களுக்கு முதல் சலுகை. அடுத்து, மூன்று ஏக்கருக்கும் குறைவாக வைத்துக்கொண்டிருந்தால் மூன்று ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளும் அளவுக்கு, அதை இக்கானுமிக் ஹோஸ்டிங் ஆக்கும் அளவுக்கு இரண்டாவது சலுகை அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். அதற்கடுத்து நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம்.

இதற்கு நான் ஒரு உதாரணம் கூற விரும்புகிறேன். பள்ளிக்கூடத்தில் 7-வதிலிருந்து 8-வது வகுப்புக்கு ஒரு பையனுக்குப் “ப்ரோமஷன்” ஆகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவனை எட்டாவது வகுப்பில்

26th September 1961] [Sri M. A. Manickavelu]

சேர்த்துக்கொள்வதா? புதுப் பையன் வந்தால் அவனைச் சேர்த்துக் கொள்வதா? யாருக்கு முதல் சலுகை கொடுப்பது? அந்தப் பள்ளிக் கூடத்திலேயே 7-வது படித்துவிட்டு, எட்டாவது ப்ரொமோட் ஆகிறானே அவனுக்குத்தான் முதல் சலுகை கிடைக்கிறது என்பதை சாதாரணமாக அனுபவத்தில் பார்க்கிறோம். அடுத்தபடியாகத்தான் புதுப்பையனுக்கு “லீட்” கிடைக்கிறது. புதிதாக வந்தவனுக்கு முதல் இடம் கொடுத்து, “ப்ரொமோட்” ஆனவனுக்கு இடமில்லை என்று சொன்னால் அது நியாயமாக இருக்குமா? அது நியாயமில்லை. அதே முறைதான் மிச்ச நிலத்தைக் கொடுப்பதிலும் கையாளப்படுகிறது. நிலத்திலேயே சாகுபடி செய்திருக்கிறவனை லீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு, அவனுக்கு நிலம் கொடுக்காமல், எங்கோ கூலி வேலை செய்தவனுக்கு கொடுத்துவிடுவதா? அவனுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், நான் சொன்ன இரண்டு சாராருக்கும் முதலில் கொடுத்து விட்டு, பிற்பாடு மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பது தான் முறை என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சர்க்கரை ஆலையைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. அதைப்பற்றியும் நாம் ஏற்கெனவே சொன்னோம். இந்தச் சட்டப்பிரகாரம் அகவையர் செய்யப் படுகிற நிலம், சர்க்கரை ஆலையிடம், டெனன்ட் என்ற வகையிலோ பொஸஸரி மார்ட்டுக்கேஜி என்ற வகையிலோ, இருந்தால், அதை சர்க்கரை ஆலை போர்டு பார்த்து “டிஸ்போஸ்” செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஏன் இப்படி? எந்தக் கருத்தோடு சர்க்கரை ஆலை போர்டு அமைத்திருக்கிறோம்? ஆலை வேலை செய்வதற்குக் குந்தகம் இல்லாமலிருக்கவேண்டும், அதற்கு வேண்டிய கரும்பு வந்துகொண்டிருக்கவேண்டும். தடங்கல் எதுவும் இல்லாமல். ஆலைக்குச் சொந்தமாக எவ்வளவு நிலம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. அதற்குக் குறைவாக நிலம் இருந்தால், “டெனன்ட்” என்ற வகையில் ஸர்ப்ளஸ் நிலத்தை அவர்களுக்கே ஏன் கொடுக்கக்கூடாது? ஸர்ப்ளஸ் நிலத்தை என்ன செய்வது என்பதை அந்த போர்டுதான் தீர்மானிக்க முடியும். அவர்களுக்குத்தான் அந்த சூழ்நிலை தெரியும். அவர்களுடைய முக்கிய நோக்கம், பாக்கரி நடக்க வேண்டும் என்பது. பாக்கரி நடத்த, ஸர்ப்ளஸ் ஆக வருவதை, அவர்கள் டெனன்ட் என்ற ரீதியில் இருந்தால், அவர்களுக்கே கொடுக்கலாம். வேறு யாருக்கோ எடுத்துக்கொடுக்கவில்லை. அவர்களுக்கே அந்தப் பொறுப்பை விடாமல் நாம் எப்படி நிர்ணயிக்க முடியும்? எந்தக் கருத்தோடு பாக்கரி வைத்திருக்கிறோமோ அந்தக் கருத்து நிறைவேறு இந்த ஷரா இருந்தால்தான் முடியும். அடிப்படையை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம், சர்க்கரை ஆலை நடக்கவேண்டும் என்று. அதற்குப் போதுமான கரும்பு அவர்களுக்கு ஸப்ளை ஆகவேண்டுமென்றால், இம்மாதிரி ஷரா அவசியம். அவர்கள் போர்டாக இயங்குவதால், இதை அனுசரித்துத்தான் சிபார்சு செய்வார்களே தவிர, இஷ்டம்போல் செய்யமாட்டார்கள். அந்த அடிப்படையில் இந்த ஷரா வைத்திருக்கிறோம்.

“தேர்தலுக்காக” என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார். தேர்தல் இனி வரப்போகிறது. ஆனால், 1953-ம் வருஷத்திலேயே இது படிப்படியாக வருகிறது. தேர்தலுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. தேர்தல் வருகிற சமயமாக இருப்பதால் எல்லோருக்கும் தேர்தல் ஜூர்ம் வருகிறப்போல் இருக்கிறது. 103, 104, டிகிரி என்று இப்படி ஏறிக் கொண்டிருக்கிறுப் போல் இருக்கிறது. (ஸ்ரீ எம். கல்யாணசுந்தரம் அவர்களின் குறுக்கீடு) இந்த மினிஸ்டருக்கு அந்த ஜூர்ம் வராது. இவருக்கு அது வருவதில்லை. சில பேருக்கு “டெலிரியம் ஸ்டேஜ்” கூட வந்துவிடும் போலிருக்கிறது. தேர்தலுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. வெகு நாட்களாகவே யோசித்து, படிப்படியாகக் கொண்டு வருகிறோம். பிரித்துச் செய்யவேண்டிய அவசியம் இருந்தது. பிரித்துப் பல சட்டங்களாகக் கொண்டுவந்தோம். இப்பொழுது கடைசிப் பிரகாரமாக கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதைப் படிப்படியாக என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்து வருகிறோமே தவிர, தேர்தலுக்காக இது இப்பொழுதுதான் செய்யப் படுகிறது என்பது அல்ல.

[Sri M. A. Manickavelu]

[26th September 1961]

“முப்பது ஏக்கர் உச்ச வரம்பு அதிகம்” என்கிறார்கள். சரி. 15 ஏக்கர் ஆக்கி விடுவோம் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்பொழுது மாதிரம் என்ன மிச்சம் ஏற்பட்டுவிடப்போகிறது? அப்போதும், ஏழை, எளியவர்கள் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்களே அவர்களெல்லோருக்கும் நிலத்தைக் கொடுத்துவிட முடியாது. இரண்டு சென்ட், மூன்று சென்ட் வீதம் கொடுத்தாலும் எல்லோருக்கும் கொடுக்க முடியாது. காரணம் என்ன? ஜனத்தொகை அதிகம் நம் நாட்டில். ஆனால், நிலம் குறைவு. நிலம் வளரவில்லை. ஜனத்தொகை வளர்கிறது. குறிப்பிட்ட அளவுக்கு தான் நிலம் இருக்கிறது. நம் நாடு விவசாய நாடு. பெருவாரியானவர்கள் இந்தத் தொழிலிலே இருக்கிறார்கள். மற்ற நாடுகளில் அப்படியல்ல. மற்ற மற்ற தொழில்களிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மிச்ச நிலத்தை எல்லோருக்கும் பங்கிட்டுக்கொடுத்தாலும், அவர்கள் சொல்லுகிறபடி 15 ஏக்கர் என்று பிரித்துக்கொடுத்தாலும், எல்லோருக்கும் அந்த அளவில் வராது. பத்து ஏக்கர் வைத்தாலும், ஐந்து ஏக்கர் வைத்தாலும், நாம் நினைத்த பிரகாரம் எல்லோருக்கும் கொடுக்க முடியாது. பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டு, உணவு உற்பத்தி சரியாக இல்லை என்று சொல்லுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகளுக்குப் பலகாரம் கொஞ்சம் கொஞ்சம் பிட்டுப் பிட்டுக் கொடுப்பார்களே அம்மாதிரி நிலத்தை எல்லோருக்கும் பிரித்துக் கொடுத்து விடுவது? பிள்ளைகளுக்குக் கொடுத்த பலகாரம் எப்படி நாக்கில் சுவைப்பதற்குக்கூடப் போதாதோ அதேமாதிரிதான் அந்த வகையில் பிரித்து நிலம் விவசாயம் செய்யப் போதுமானதாக இல்லாமல் போய் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கும். அதற்காக பிரிக்கக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. “கான்ஸென்ட்ரேஷன்”னை குறைக்கவேண்டிய அளவுக்குக் குறைத்திருக்கிறோம். ஏதோ தஞ்சை ஜில்லாவில் யாரோ பத்தாயிரம் ஏக்கர் வைத்திருக்கிறார் என்று சொல்லப்பட்டது. எதை எடுத்தாலும் ஒரு அளவுக்குத்தான் கான்ஸென்ட்ரேஷனைக் குறைக்கமுடியும் தவிர, எல்லா வற்றையும் எடுத்துக்கொடுக்க முடியாது. ஒரு ஏக்கர் கணக்கில் கூடப் பங்கிட்டுக் கிடைக்காது. சென்ட் கணக்கிலே கூடப் பங்கிட முடியாது. அம்மாதிரியிருக்கும்போது அப்படிச் செய்வதில் பிரயோசனம் இல்லை. ஆகவே தான், நியாயமான முறையில், இக்கனூமிக் ஹோட்டிஷ் இருக்கவேண்டிய அளவிலே செய்கிறோம். உணவு உற்பத்திக்கு நாம் எல்லோரும் பாடுபட வேண்டும். உணவு பற்றுக்குறை நாட்டில் இருக்கிறது. இந்தியா தேசம் விவசாய நாடு. அப்படி இருக்கும்போது நாம் வெளியில் இருந்து தானியம் வரவழைக்கிறோம். மிகவும் குறைவாக தானியம் உற்பத்தியாகிறது. இன்னும் நிலத்தைச் சின்னச் சின்னத் துண்டாகப் போட்டு விட்டால் உணவு உற்பத்தி நிச்சயமாகப் பாதிக்கப்படும். அத்தகைய சூழ்நிலையை உண்டாக்க நாம் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. அதே சமயத்தில் உணவு உற்பத்தி பாதிக்காத வகையில் நாம் வகை செய்யவேண்டும். கனம் ஸ்ரீ அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் சொல்கிற மாதிரி 15 ஏக்கர் என்று செய்தாலும் சரி, 5 ஏக்கர் என்று செய்தாலும் சரி அவர்கள் கொள்கை ஈடுறப்போவதில்லை. அப்படி இருக்க இப்பொழுது இருக்கிற படியே இருந்துவிட்டுப் போகட்டுமே. இதை ஏன் குலைக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அப்பறம் கூட்டுறவுப் பண்ணை பற்றி ஏன் சொல்லவில்லை என்றார்கள். அங்கும் இங்குமாகச் சிதறிக் கிடக்கும் நிலத்தைக் கொண்டு எப்படி கூட்டுறவுப் பண்ணை அமைப்பது? இரண்டு ஏக்கரிலே பத்து பேர் சேர்ந்து கோவாப்பரேட்டில் பார்மிங் பண்ண முடியாது. வசதி இருக்கிற இடத்தில் ஏற்படுத்தலாம். அதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் இங்கே கொண்டுவர முடியாது. ஆகவே தான் இந்தத் திருத்தங்களை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

DEPUTY SPEAKER. Is the Hon. Member Sri N. K. Palanisami withdrawing his amendment?

SRI N. K. PALANISAMI: கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி எங்கெங்கு கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்த முடியுமோ அங்கெல்லாம் ஏற்படுத்தப்படும் என்ற உத்தரவாதத்தை அளித்தால் நான் என்னுடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்தவில்லை.

26th September 1961]

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘In sub-clause 2 (a), after the words “any person”, add the words “who is a landless cooly peasant or”.

The amendment was put and declared lost.

A poll was demanded and the House divided thus:—

Ayes.

1 Sri A. Govindasamy.	7 Sri N. K. Palanisami.
2 „ M. Kalyanasundaram.	8 „ M. Karunanidhi.
3 „ S. Peckirisami Pillai.	9 „ N. Marudachalam.
4 „ M. P. Subramaniam.	10 „ V. K. Kothanderaman.
5 „ T. Irusappan.	11 „ M. P. Sarathy.
6 „ K. Anbazhagan.	12 „ P. S. Santhanam.

Noes.

1 Sri M. J. Jamal Mohideen.	39 Srimathi Hemalatha Devi.
2 „ P. Appavu.	40 „ Kamalambuja Ammal.
3 „ G. Annamalai Muthuraja.	41 „ Kolanthai Ammal.
4 „ V. Arunachala Thevar.	42 „ Rajathi Kunjithapatham.
5 „ V. Chinniah.	43 Sri J. Matha Gowder.
6 „ A. E. Chandrasekhara Nayagar.	44 „ P. M. Munusami Gounder.
7 „ A. Chinnasami.	45 „ T. M. Nallaswami.
8 The Hon. Sri K. Kamaraj Nadar.	46 „ G. Narayanaswami Naidu.
9 „ C. Subramaniam.	47 „ K. G. Palaniswamy Gounder
10 „ M. A. Ma. Ickavelu.	48 „ M. P. Periasami.
11 „ P. Kakkai.	49 „ N. S. Ramalingam.
12 Sri P. G. Karuthiruman.	50 „ S. Ramainga Padayachi.
13 „ D. Dasarathan.	51 „ K. L. Ramaswami.
14 „ A. S. Duraiswami Reddiar.	52 „ S. Sadasivam.
15 „ N. Ekambara Mudali.	53 „ S. Samikannu Padayachi.
16 „ T. P. Elumalai.	54 „ P. Arasan.
17 „ G. Gomathisankara Dikshitar.	55 „ S. Sangili.
18 „ G. G. Gurumurthy.	56 „ M. S. Selvarajan.
19 „ K. S. G. Haja Sheriff.	57 „ M. K. Somasundaram.
20 „ P. Jayaraj.	58 „ R. Srinivasa Iyer.
21 „ T. M. Kalinman.	59 „ A. R. Subbiah Mudaliar.
22 „ R. Kandasami.	60 „ R. Swaminatha Merkondar.
23 „ M. Kandasami Kandar.	61 „ T. S. Swaminatha Odayar.
24 „ M. R. Kandasami Mudaliyar.	62 „ S. Thangavelu.
25 „ T. Karia Gounder.	63 „ M. D. Thangaraja Pillai.
26 „ S. Khadar Sheriff.	64 „ P. Urkavalan.
27 „ Kolanda Gounder.	65 „ C. Vaghesam Pillai.
28 „ V. K. Krish. amoorthy.	66 „ K. Vasudevan.
29 „ R. Krishnasami Gopalar.	67 „ K. Vinayakam.
30 „ R. Krishnasami Reddiar.	68 „ M. Kandasami Padayachi
31 „ P. Kuppuswami	69 „ R. Krishnaswami Naidu.
32 „ T. Manavalan.	70 „ V. Vedayyan.
33 „ P. G. Manickam.	71 „ N. M. Velappan.
34 „ V. S. Manickasundaram.	72 „ K. R. Viswanathan.
35 „ A. Mariappan.	73 „ R. J. Sundar Singh.
36 „ M. K. Mariappan.	74 „ M. Kulandaisami Gounde
37 The Hon. Sri V. Ramaiah.	75 „ O. Venkatasubba Reddy.
38 „ Srimathi Lourdhammal Simon.	76 „ S. Pandia Raj.
	77 „ K. Ramachandran.

Neutral.

1. Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar.

Ayes 12.

Noes 77.

Neutral 1.

The amendment was lost.

[26th September 1961]

The amendment of Sri N. K. Palanisami was by leave withdrawn.

Clause 91 was put and carried.

Clauses 92 to 103 were put and carried.

Clause 104.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That Clause 104 do stand part of the Bill.’

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : I am not in favour of barring the jurisdiction of courts. Something should be done for Courts to have some jurisdiction, whenever *bona fide* representations are made. That is all.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : We have discussed it. We have provided that these questions should be settled by the Land Board, Sugar Factory Board, Land Commissioner, etc. If we do not bar the jurisdiction of courts, then there is no meaning in having these bodies. Of course there is the other extraordinary remedy available. I think we are justified in barring the jurisdiction of these courts.

Clause 104 was put and carried.

Clauses 105 and 106 were put and carried.

Clause 107.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That Clause 107 do stand part of the Bill.’

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the following amendment :

In item (p) of sub-clause (2), omit the words “ a copy of ”.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

In item (p) of sub-clause (2), omit the words “ a copy of ”.

The amendment was put and carried.

Clause 107 as amended was put and carried.

Clauses 108 and 109 were put and carried.

Schedule I

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That Schedule I do stand part of the Bill.’

26th September 1961]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the following amendments :

In the Schedule, in the entries relating to North Arcot District—

In the entries in column (3) against Polur taluk—

(a) after the entry “ 70. Kilthatiapattur ”, insert the entry “ 162. Odamangalam ”;

(b) Omit the entry “ 173. Odamangalam ”;

(c) for the entry “ 174. Kovilur ”, substitute the entry “ 173. Kovilur.”;

After the entries relating to Polur taluk, insert the following entries in columns (2) and (3) respectively, namely :—

“ **Thiruppathur**

45 Pungambat Nad

46 Pudur Nad

47 Nellivasa! Nad

48 Elagiri hills

49 Veladigamanbanda Naikkanur.”

These are some additions made to Schedule I.

DEPUTY SPEAKER : The Schedule and the amendments are before the House for discussion.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்த ஷெட்யூல் 1-ஐ நான் எதிர்க்கிறேன். அதில் சம்பந்தப்பட்ட பிரிவுகளை ஏற்கெனவே ஆட்சேபணை செய்திருக்கிறோம். மலைப் பிரதேசங்கள் பூராவிற்குமே வ்திலக்கு கொடுப்பது அவசியமில்லை. நியாயமும் அல்ல. பெரிய நிலப்பிரபுக்களாக இருந்தால் தான் மலைப் பிரதேசங்களை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும் என்ற கருத்து சொல்லப்பட்டது. சம்பந்தப்பட்ட பிரிவு விவாதத்தில் இருந்தபோது (இன்டர்ப்ஷன்) அப்படிச் சொல்லவில்லையென்றாலும் நான் அப்படித்தான் புரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். மலைகளில் மலை ஜாதியினர் என்ற ஒரு பகுதியினர் இருக்கிறார்கள். பெரிய தோட்டங்கள் தோன்றிய கதையை ஆராய்ச்சி செய்தால் ஆச்சரியமாக இருக்கும். மலை ஜாதியினர் அங்குள்ள இயற்கை வசதியைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு தாங்களாகவே சாகுபடி செய்து அதில் ஜீவனம் நடத்தி வந்தார்கள், தோட்டங்களில் எல்லாம் ஏற்படுவதற்கு முன்னதாக. அந்நிலங்களை அவர்களிடமிருந்து எடுத்து சரித்திரத்தை ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தால் ஆச்சரியமாகயிருக்கும். வெறும் ஒரு துப்பாக்கியைக் கொண்டு போய் வீட்டில் ஜன்னல் அருகில் மற்றவர்கள் பார்க்கும் விதத்தில் அதை வைத்து, துப்பாக்கியைக் கண்டு அவர்கள் பயப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கவேண்டுமென்ற முறையில் இருந்தது நிலைமை. துரையிடம் ஏதாவது தகராறு செய்தால் அந்தத் துப்பாக்கியால் சுட்டு விடுவார்கள் வெள்ளைக்காரர்கள் என்று அங்குள்ள மக்களுக்கு பயம் தோன்றும் விதத்தில் நடந்துகொண்டார்கள். ஆக மலைஜாதி மக்களிடமுள்ள நிலங்கள் ஏற்கெனவே எடுத்தா்கி விட்டது அங்குள்ள நிலம் மலை ஜாதியினருக்கு அல்லது அங்குள்ள ஏழை எளியவர்களுக்கு பயன்படத்தக்க வகையில் இருந்தால் பரவாயில்லை. மலைகளிலுள்ள புறம்போக்கு நிலத்தில் மாஜி மகாராஜா ஒருவருக்கு 300 ஏக்கர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாஜி ஸர் ஒருவருக்கு 300 ஏக்கர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விதிவிலக்கினால் மலை ஜாதியினர், ஏழை மக்கள் பயன்படுகிறார்கள் என்றால் அதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியும். அவைகளை கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களினதும் கொண்டு வந்து வசதி செய்து கொடுத்து அபிவிருத்தி செய்வதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. பெரிய காப்பி, தேயிலைத் தோட்டங்களைக் கூட கூட்டுறவு

[Sri M. Kalyanasundaram] [26th September 1961]

முறையில் கட்டாயம் அமைக்க முடியும். அதை விருத்தி செய்யவும் முடியும். பெரிய கம்பெனிகள் ஏற்படுத்தி, பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் தான் மலையிலுள்ள நில வளத்தை பயன்படுத்த முடியும் என்று சொல்வது சரியல்ல. மலைஜாதியினரிடம், ஏழை எளிய மக்களிடம், கீழேயிருந்து மலையில் குடியேறியிருக்கும் ஏழை எளிய மக்களிடம் நிலத்தைக் கொடுத்து அவர்கள் அதைப் பயன்படுத்தமுடியுமா என்றால் கட்டாயம் முடியும். இதற்காக விதிவிலக்கு வேண்டியதில்லை. இந்த விதிவிலக்கு ரொம்பவும் அபாயமானது. மலைஜாதியினர் கீழே வந்து புது வேலை தேடுவது கஷ்டம். இவர்களிடமே கூலி ஆட்களாக போய் வேலை பார்க்கும் நிலை ஏற்படும்.

11.00
a.m.

அதோடு காட்டிலாகாவுக்குச் சொந்தமான நிலங்களையும் இவ்விதம் பட்டா வாங்கியிருந்தவர்கள் சேர்த்து தங்களுக்கு என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்கிற விவரங்கள் என்னுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. இது காட்டிலாகாவின் வளர்ச்சிக்கே ஆபத்தாக இருக்கின்றது. ஆகவே மலைப்பிரதேசங்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஸார், மலைப்பிரதேசங்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்திருப்பது அங்கிருக்கின்ற நிலங்களின் நன்மையைக் கருதித்தான். அங்கெல்லாம் நஞ்சை சாகுபடி கிடையாது. மலைப்பிரதேசங்களில் பெரும்பாலும் உருளைக்கிழங்கு, பிளாண்டேஷன் இவைகள்தான் சாகுபடி ஆகிறது. இதில் எல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் பண்ணை அமைக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. கூட்டுறவு முறையில் அமைக்கவேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். இருந்தாலும் நடைமுறையில் கூட்டுறவு அடிப்படையில் துரிதமாகக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு பல தடங்களும் ஏற்படுகின்றன. இதனால் சூழ்நிலைக்குத் தகுந்தபடிதான் நாமும் காரியங்களைச் செய்ய முடியும். இதற்கான நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படுவது வரையிலும் மலைப்பிரதேசங்களில் உற்பத்தி பாதிக்கலாம் இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் தான் இதற்கெல்லாம் விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதல்லாமல் அங்கு யார் இருக்கிறார்கள், பெரிய பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்களா, அல்லது பெரிய நிலச் சுவாந்தாரர்கள் இருக்கிறார்களா என்றெல்லாம் பார்த்து எதையும் செய்ய வில்லை. பொதுவாக இயற்கையாக இருக்கின்ற நிலைமைகளை எல்லாம் பார்த்துத்தான் இந்த விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

The amendments were put and carried.

Schedule I, as amended, was put and carried.

Schedule II was put and carried.

Schedule III.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That Schedule III do stand part of the Bill.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

In Schedule III in Part I, in the table under clause (b) of Explanation to paragraph 3—

Under the heading ‘Kanyakumari district’, for item (4), substitute the following item, namely :—

“(4) Dry land unirrigated by the source specified in item (1) or by other Government source. . . . 1.25”.

26th September 1961]

In Schedule III in Part I, in the table under clause (b) of the Explanation to paragraph 3—

Under, the heading 'Shencottah taluk of the Tirunelveli District' for item (4), substitute the following item, namely:—

"(4) Dry land unirrigated by the source specified in item (1) or by other Government source. . . . 1.25".

Sir, these two amendments are necessary in order to clarify the class of land to which these will apply under the peculiar circumstances prevailing in Kanyakumari district and Shencottah taluk of the Tirunelveli district.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Sir, I move—

For Schedule III, substitute the following:—

"1. The compensation payable to any person under Section 50 in respect of any land acquired by the Government under this Act shall be determined in accordance with the provisions of the Madras Land Acquisition Act."

DEPUTY SPEAKER: For want of a seconder, the amendment of Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar falls through.

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, I move my amendment—

For Part I, substitute the following:—

"The compensation payable to any person under section 50 in respect of any land (other than the land specified in Part II) acquired by the Government under this Act shall be nine times the fair rent in respect of lands the income of which is Rs. 15,000 and more and six times the fair rent in respect of lands the income of which is more than Rs. 25,000."

The amendment was duly seconded.

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, I move the following two amendments—

At the end of paragraph 5, Part I, add the words "plus one-fourth of such fair rent".

In paragraph 6 (i), for the figures and word "12 times", substitute the figures and word "15 times".

In paragraph 6 (ii), for the figures and word "11 times" substitute the figures and word "12 times".

In paragraph 6 (iii), for the figures and word "10 times", substitute the figures and word "11 times".

In paragraph 6 (iv), for the figure and word "9 times", substitute the figures and word "10 times".

The amendments were duly seconded.

[26th September 1961]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move—

In paragraph 6 of Schedule III, the following alterations shall be made :—

In item (i), for the figure ' 12 ' substitute ' 9 '.

In item (ii), for the figure ' 11 ' substitute ' 7 '.

In item (iii), for the figure ' 9 ' substitute ' 5 '.

In item (iv), for the figure ' 9 ' substitute ' 5 '.

The amendment was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER : The Schedule and the amendments are before the House for discussion.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I want to speak on my amendments. My first amendment is for adding the words " plus one-fourth of such fair rent " at the end of paragraph 5. Paragraph 5 says : " In the case of land under personal cultivation, the fair rent shall be the fair rent as calculated in the manner specified in paragraph 4 in respect of land of the same class as the land in question, similarly situated and possessing similar advantages ". In this case, land under pannai cultivation is equated to land leased out. A lessee has got to pay the fair rent under the Fair Rent Act, i.e., 40 per cent of gross produce but personal cultivation is resorted to by a landowner so that he can get a little more income. I want to differentiate between the two. Where the land is leased out, he gets a particular income or the fair rent fixed by the Court. But where personal cultivation is resorted to, he will get a little more. That is why, I say that the words " plus one-fourth of such fair rent " may be added at the end of paragraph 5. This means 25 per cent extra. Instead of 40 per cent of the gross yield, it will be 50 per cent. Of course, this is subject to paragraph 4 wherein fair rent is calculated according to the classification of the land.

Now So far as my second amendment is concerned, I have to point out that in other States (I can give examples of three States) the number of times of fair rent for purposes of compensation is much more than what we have fixed in this schedule. That is why I have in my amendment requested the substitution of " 15 times " for " 12 times " in paragraph 6 (i), 12 times for 11 times in paragraph 6 (ii), 11 times for 10 times in paragraph 6 (iii) and 10 times for 9 times in paragraph 6 (iv). Originally I requested that small amounts up to Rs. 5,000 may be paid in cash and the Hon. Minister was pleased to state that the idea was to pay in cash where the amount of compensation was small and that the amount that will be required for payment of compensation could not be calculated at present. Here I want to make a distinction between the actual market value and the compensation payable under this schedule. Fifteen times will not be equal to market value but it will be less than the market value. Since the Constitution

26th September 1961] [Sri R. Srinivasa Iyer]

requires that the method of computation of the compensation should be prescribed by the Legislature, we are making this provision. I am trying to increase it a little more than what is provided in the Bill. At the same time, Sri V. K. Kothandaraman's amendment seeks to reduce the amount from 12 times to 9 times in paragraph 6 (i), from 11 times to 7 times in paragraph 6 (ii), from 10 times to 6 times in paragraph 6 (iii) and from 9 times to 5 times in paragraph 6 (iv). I have fixed it *via media*. I request that my amendments may be accepted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, may I make a suggestion. Now, Sri R. Srinivasa Iyer wants to make a distinction between lands cultivated by the owner and lands let out on lease with regard to the payment of compensation. We may accept the principle subject to this, that what we have provided for will apply to lands cultivated by the owner himself. For lands which have been leased out, a lesser compensation will be paid than that contemplated in the Schedule. If this is acceptable, I am prepared to revise the paragraph in such a way as to make a distinction between the two. I hope that the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram will also agree to this.

* SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, that will mean 'from the frying pan to the fire'. There is no amendment to reduce the fair rent calculated under paragraph 4, or the multiple of compensation. What I wanted to say is that there is a difference and because of this difference.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, if that principle is accepted, how it should be defined and all those matters can be considered and the Government also will be prepared to move an amendment in that regard.

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, my submission is that once fair rent for the tenant cultivation is fixed, we cannot change it, because the Fair Rent Act provides for it. When once that is accepted, I want to say that the 'personal cultivation man' will get a little more. If the rent payable to the man who cultivates personally is reduced, say, to 40 per cent or so, then the other thing will get reduced to 30 per cent or so. That is not my idea and that is not what I have suggested. If the Government are not prepared to accept my amendment which is just and if they are against it, I am prepared to withdraw my amendment. But, we should not evolve some other formula which will further reduce the existing compensation. That is my submission, Sir. I have already explained the reasons for my amendments. If the Government accept my amendments in principle and move amendments to clarify the position further, I have no objection, Sir.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Sir, in my amendment, I have stated that 'the compensation payable to any person under section 50 in respect of any land acquired by the

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [26th September 1961]

Government under this Act shall be determined in accordance with the provisions of the Madras Land Acquisition Act.' The Hon. Minister has been telling here that the surplus lands will be taken over for a public purpose. There is already the Land Acquisition Act which had been passed so many years ago with a view to taking over certain lands that were needed for a public purpose. If we accept Schedule III as it is, it will lead to lot of complications. I do not know how it will be possible to calculate fair rent for this purpose. So far, we have been adopting a certain procedure under the Land Acquisition Act for taking over land for a public purpose. My submission in this connection is that the Land Acquisition Act alone should apply for the payment of compensation and not the conditions laid down in Schedule III.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, the application of the Land Acquisition Act is quite different from what is contemplated here. Because, the Land Acquisition Act contemplates stray cases of acquisition. But, here large extents of lands are acquired for a public purpose with the definite idea of reducing the disparities that exist today and then distributing the surplus lands as far as possible under the provisions of the Act. Therefore, we have to adopt a different standard here. The other thing is certainly cumbersome and we do not know where it will lead to. We see cases of Land Acquisition coming before Courts and we also know the results of these cases. That is why, we have followed a separate mode for giving compensation and judged from that standard, we have fixed a fairly reasonable amount of compensation in the matter of taking over these surplus lands.

As regards the amendments, hon. Member Sri Srinivasa Iyer wants to have a higher figure. On the other hand, hon. Member Sri Kothandaraman wants to have lower rates, 9. 7. 6. 5. So, each Member has got his own idea of fixing 'the number of times' for the payment of compensation. All these things were examined and looked into and finally we have come to the conclusion that it would be better to adopt the present formula as given in the Bill for calculating compensation.

As for the other amendment, we have adopted the fair rent basis as the yardstick for determining the compensation. That basis must apply equally to the tenant and to the person who cultivates the land. Because, it works on the basis of net produce and the net produce will be the same. The hon. Member Sri R. Srinivasa Iyer, by virtue of his better efforts, may be able to produce more. But, he is not agreeable to the suggestion made by the Hon. the Finance Minister. He cannot have both ways. When he is prepared to accept a particular principle, he must also be prepared to face the drawbacks in it. He cannot think of having the advantages always and he cannot show unwillingness to take the disadvantageous parts. He must face both equally.

26th September 1961] [Sri M. A. Manickavelu]

That is why I think he has presently said that if his position was not accepted he would not fall into the trap. That is what I understood from his speech. As I said before, after taking into account the various aspects of the matter, the Government have come to the present conclusion and have given the figures here which are quite reasonable.

The Government amendments were put and carried.

The amendments of Sri N. K. Palanisami and Sri V. K. Kothandaraman were put and lost.

The amendments of Sri R. Srinivasa Iyer were, by leave, withdrawn.

Schedule III, as amended, was put and carried.

Schedule IV.

DEPUTY SPEAKER :—The question is—

“ That Schedule IV do stand part of the Bill.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ In the Schedule, in paragraph 2, add the words ‘ if any ’ at the end.”

The amendment was put and carried.

Schedule IV, as amended, was put and carried.

DEPUTY SPEAKER : We can take up Chapter VIII tomorrow.

The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

11-20
a.m.

V. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory rules and orders.

361. Notification issued with G.O. Ms. No. 3029, Revenue, dated 20th July 1961 regarding issue of Rules “ The Appointment of Auditor Rules ” under the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 116 (3) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959)].

B. Reports, notifications and other papers.

215. The Madras Forest (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 42 of 1961).